

مطالعه منشاء آلدگی نیترات در سفره آب زیرزمینی شهری شیراز با استفاده از ایزوتوپهای پایدار نیتروژن و اکسیژن

هاله امیری¹، محمد زارع²

۱- دانشجوی دکتری هیدرولوژی، دانشیار گروه آبشناسی - بخش علوم زمین دانشگاه شیراز

Amiri.haleh@gmail.com

خلاصه

جهت ارزیابی منشاء آلدگی نیترات آب زیرزمینی در دشت آبرفتی شیراز 35 چاه بهره برداری و پیزومتر واقع در مناطق کشاورزی، مسکونی و صنعتی انتخاب و طی دو دوره نمونه برداری در طی سالهای آبی 1390-1389-1391 نیترات اندازه گیری گردید. بالاترین مقادیر نیترات مربوط به نواحی کشاورزی سیس مسکونی و یون نیترات و ایزوتوپهای پایدار N^{15} و O^{18} نیترات اندازه گیری گردید. مقادیر N^{15} δ به ترتیب در فضول تر و خشک بین $+3/9$ تا $+9/2$ ‰ و مقادیر O^{18} δ نیز به ترتیب در طی این دو فصل بین $+1/6$ تا $+19/5$ ‰ و $+4/1$ تا $+5/8$ ‰ متغیر بوده که افزایش غنی شدگی ایزوتوپ در فصل خشک ناشی از میزان تغذیه کمتر توسط بارش و افزایش جدایش ایزوتوپ میباشد. با استفاده از روش ایزوتوپ دوگانه نیتروژن و اکسیژن، نیترات با منشاء فاضلاب و کود حیوانی در منطقه به عنوان منشاء غالب بوده و اختلاط آن با سایر منشاء های آلدگی نیترات وجود دارد. عامل اصلی غنی شدگی ایزوتوپهای مذکور و عامل طبیعی کاهش غلظت نیترات، پدیده نیترات زدایی (Denitrification) میباشد. احتمال وجود چندین منشاء در ایجاد آلدگی نیترات آب زیرزمینی دشت شیراز با توجه به فقدان رابطه مشخص بین N^{15} δ و غلظت نیترات نمونه ها در فضول مختلف منطقی است. برای اطمینان از رخداد پدیده نیترات زدایی و کنترل دقیق آلدگی در سفره آبرفتی شیراز، انجام عملیات پایش و اندازه گیری میزان ایزوتوپ پایدار اکسیژن و نیتروژن موجود در نیترات آب زیرزمینی در درازمدت امری ضروری به نظر میرسد.

کلمات کلیدی: آلدگی، آب زیرزمینی، نیترات، ایزوتوپ پایدار، نیترات زدایی

۱. مقدمه

در بسیاری از کشورها آب زیرزمینی منشاء اصلی تأمین آب آشامیدنی میباشد. از طرفی این منابع تحت تأثیر آلاندنه های مختلف میباشد. بررسی نوع و حدود آلدگی آبهای زیرزمینی بسیار با اهمیت میباشد. یکی از مهمترین آلاندنه های نیترات و ترکیبات حاصل از آن میباشد. غلظتهای بالای نیترات در آب زیرزمینی یک تهدید جدی برای کیفیت منابع آب زیرزمینی و نتیجتاً برای سلامت عمومی است. شهرنشینی سبب ایجاد بسیاری تغییرات در سفره های آب زیرزمینی واقع در زیر شهرها میگردد. در نواحی شهری آلدگی نیترات در آب زیرزمینی که عدّتاً ناشی از فعالیتهای انسانی از جمله فاضلابهای خانگی، استفاده از کودهای شیمیایی نیتراته و فضولات حیوانی در کشاورزی و همچنین فعالیتهای صنعتی می باشد، به یک موضوع زیست محیطی در سراسر جهان تبدیل شده است(Camargo and Alonso 2006). ماکریم حد مجاز نیترات در آب آشامیدنی بر اساس استانداردهای جهانی، 10 میلی گرم بر لیتر نیتروژن (حدود 45 میلی گرم بر لیتر نیترات) میباشد. به منظور توسعه مدیریت جهت حفظ و کنترل کیفیت آب، تعیین منشاء های مختلف آلدگی نیترات و درک فرایندهای تاثیرگذار بر روی غلظت نیترات ضروری میباشد(Kendall, 1998). تکنیکهای پایش و اندازه گیریهای ایزوتوپی میتواند در تشخیص منشاء های مختلف آلدگی نیترات موثر باشد. اندازه گیری ایزوتوپ نیتروژن در نیترات محلول در آب یک روش مفید در تعیین منشاء نیترات در آب زیرزمینی میباشد(Feast et al, 1998; Kreitler, 1979; Wells & Krothe, 1989). میزان N^{15} δ در کود شیمیایی بین 7- تا 15 ‰، نیتروژن ارگانیکی خاک بین 3- تا 8 ‰ و در نیتروژن با منشاء فضولات انسانی و حیوانی از 7+25 ‰ متغیر میباشد(Kendall, 1998). با توجه به اینکه ایزوتوپ نیتروژن به تنها قابل تفکیک برخی از منشاء های آلدگی نیترات نمیباشد بسیاری از محققان

از جمله (1990) Bottcher et al. Aravena & Robertson (1998) و (1990) از تکیک ایزوتوپ دوگانه (کارگیری ایزوتوپ نیتروژن به همراه ایزوتوپ اکسیژن موجود در نیترات) استفاده کردند.

سفره آب زیرزمینی شیراز در زیر شهر شیراز واقع گردیده است. شهرنشینی، فعالیتهای صنعتی و کشاورزی در این شهر بطور پیوسته انجام میگیرد. نیترات از جمله مهم ترین آلودگیهای آب زیرزمینی ناشی از این فعالیتها میباشد. در شرایطی که بخشی از آب آشامیدنی شهر، از سفره های کارستی اطراف دشت شیراز تأمین میشود، پایین افتادن سطح آب در این سفره ها در سالیان اخیر سبب افزایش انتقال آب آلود دشت (سفره آبرفتی) به آنها گردیده است، لذا بررسی حدود و منشاء آلدگی نیترات امری ضروری تلقی میگردد. هدف از این مطالعه بررسی آلدگی نیترات در آبخوان دشت شیراز و تعیین منشاء آلدگی نیترات آب زیرزمینی با استفاده از ایزوتوپ های پایدار N^{15} و O^{18} موجود در یون نیترات به منظور مدیریت و کنترل آلدگی نیترات میباشد.

2. زمین شناسی و هیدروژئولوژی محدوده مطالعاتی

محدوده دشت شیراز واقع در بخش شهری و مسکونی از حوضه آبریز دریاچه مهارلو میباشد. این محدوده بین $30^{\circ} 29'$ تا $40^{\circ} 29'$ عرض شمالی و $30^{\circ} 52'$ تا $45^{\circ} 52'$ طول شرقی واقع شده است. ارتفاع متوسط دشت شیراز از سطح دریا، 1540 متر میباشد. مساحت این دشت تقریبا 988 کیلومتر میباشد، که بیش از 50% آنرا محدوده شهری فراگرفته است، که چاههای مورد مطالعه عمده در بافت شهری واقع شده اند.

دشت شیراز از دو نوع سفره آهکی و آبرفتی تشکیل گردیده است، سفره آبرفتی در محدوده مرکزی دشت و سفره آهکی در حاشیه شمال، شمال غرب، جنوب و جنوب غرب واقع شده است. محدوده مورد مطالعه شامل رسوبات آبرفتی دوران حاضر در کف دشت و سازندهای آهکی در ارتفاعات حاشیه ای دشت میباشد که این سازندها در تاقدیس های اطراف دشت شیراز رخمنون دارند (شکل شماره 1). تاقدیس های باباکوهی و کفترک در شمال، دراک در غرب و سبزپوشان در جنوب دشت شیراز واقع شده اند. ارتفاعات آهکی دشت شیراز از جنس آهکهای دوره میوسن و سنگهای متامورفیک کامبرین و تریاس و آهکهای ماسه دار دوره الیگوسن میباشد. آبرفتاهای تشکیل دهنده دشت از سمت غرب به شرق ریزتر شده و نهایتا در جنوب شرقی و اطراف دریاچه مهارلو به صورت خاک رسی ظاهر میگردد. سفره آب زیرزمینی شیراز از نوع آزاد بوده و جهت جریان عمومی آب زیرزمینی در دشت شیراز هم جهت با شیب عمومی توپوگرافی منطقه و از شمال غرب دشت به طرف جنوب شرقی به طرف دریاچه مهارلو میباشد.

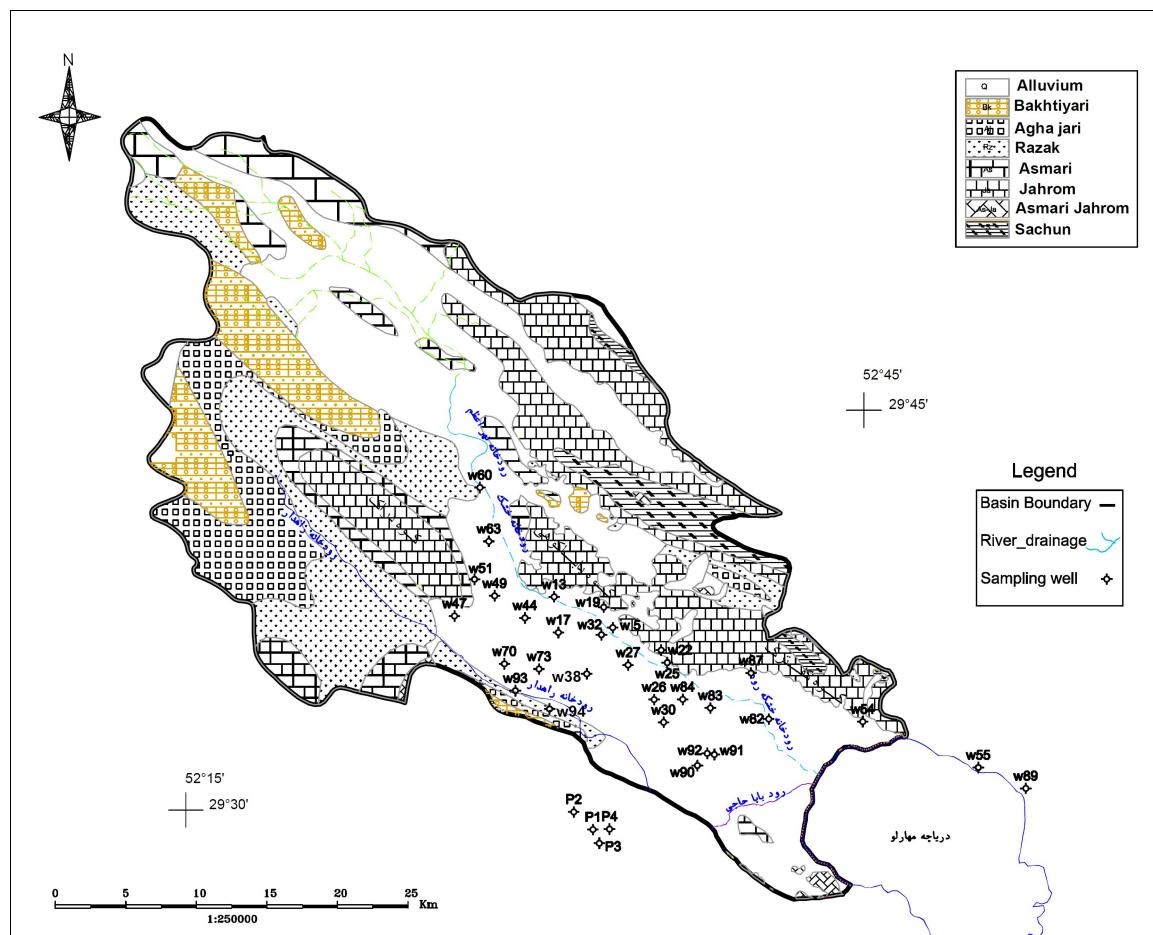
در سالهای اخیر با توجه به پایین افتادن سطح آب در آبخوان کارستی نواحی شمالی، جهت جریان از آبرفت به طرف این آبخوان کارستی متمایل شده است. مهم ترین رودخانه های واقع در محدوده مطالعاتی شیراز خشک و چنارهادر هستند. در دشت شیراز ارتباط هیدرولیکی بین آبهای زیرزمینی و رودخانه خشک وجود نداشته و شب هیدرولیکی در قسمت شرقی دشت کمتر از قسمت های مرکزی و غربی است. عمق سطح آب در قسمت غربی بیشتر و بازدیکی به دریاچه مهارلو در شرق، عمق سطح آب به کمتر از 3 متر میرسد. به طور کلی شیراز دارای یک آب و هوای مدیترانه ای است، بدین معنی که بارندگی آن بیشتر در اوخر پاییز و در طول زمستان و اوایل بهار است و این ناحیه جزء مناطق نیمه خشک محسوب میشود. متوسط درجه حرارت در این منطقه در حدود 17/6 سانتی گراد و متوسط بارندگی سالانه حدود 370 میلی متر است (کوچمشکیان 1375).

3. روش تحقیق

در این مطالعه 35 چاه بهره برداری و پیزومتر در دشت آبرفتی - شهری شیراز با توجه به نوع کاربری، جهت بررسی منشاء آلدگی نیترات انتخاب گردید. بطوریکه 4 چاه کم عمق (W_{54} و W_{55} و W_{87} و W_{89}) در ناحیه شمال شرقی و شرق دشت به عنوان چاههای با کاربری کشاورزی، تعداد 4 پیزومتر (P_1 تا P_4) واقع در شهر ک صنعتی در بخش جنوبی شهر به عنوان شاخص محدوده صنعتی و سایر چاههای کم عمیق تا عمیق نیز به عنوان چاههای واقع در مناطق مسکونی انتخاب گردید. طی دو دوره نمونه برداری از منابع مذکور در فصول تر و خشک در طی سالهای آبی 1390-1389 و 1391-1390 کلیه پارامترهای فیزیکو-شیمیایی شامل هدایت الکتریکی، اسیدیت، میزان اکسیژن محلول در آب و همچنین غلظت یونهای اصلی و یون نیترات اندازه گیری گردید بطوریکه میزان غلظت نیترات نمونه ها سریعا پس از انتقال به آزمایشگاه توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر Hach;DR-5000 و در شرایط UV با طول موج 220 نانومتر اندازه گیری گردید. جهت اندازه گیری ایزوتوپهای پایدار N^{15} و O^{18} δ، جمعا 58 نمونه آب از چاهها در فصول تر و خشک و همچنین نمونه ای از آب باران برداشت گردید. نمونه ها بلا فاصله با فیلتر μ 0/45 m، فیلتر گردیده و در ظروف استریل و تیره 120 میلی لیتری ریخته شدند و در جایی خنک و تاریک نگهداری و در کوتاه ترین زمان ممکن به آزمایشگاه SIGF دانشگاه تگزاس آمریکا ارسال گردید.

اندازه گیری ایزوتوپهای مذکور، بر اساس روش نیترات زدا (Denitrifier Method) میباشد بطوریکه نیترات توسط باکتریهای نیترات زدا (Pseudomonas chlororaphis & Pseudomonas aureofaciens) به گاز NO_2 تبدیل و سپس میزان ایزوتوپ نیتروژن و اکسیژن موجود در یون نیترات اندازه گیری میشود (Casciotti et al., 2002). دستگاه مورد استفاده، Thermo Delta V isotope ratio mass spectrometer (بریمن-آلمان) میباشد.

شکل ۱- نقشه زمین شناسی و موقعیت منابع آب منطقه مورد مطالعه

نرخ ایزوتوپ پایدار با علامت δ و در واحد یک در هزار (‰ ; Permil) نسبت به یک استاندارد مرجع بین المللی بیان میگردد. این استاندارد برای اتمسفر و برای O^{18} ، N_2^{15} و N_{14}^{15} استاندارد VSMOW میباشد بطوریکه:

$$\delta_{sample} (\%) = \left(\frac{R_{sample} - R_{standard}}{R_{standard}} \right) * 1000 \quad (1)$$

جایی که R نسبت فراوانی ایزوتوپهای سنگین به سبک ($\text{O}_{18}/\text{O}_{16}$ و $\text{N}_{15}/\text{N}_{14}$) نمونه و استاندارد میباشد.

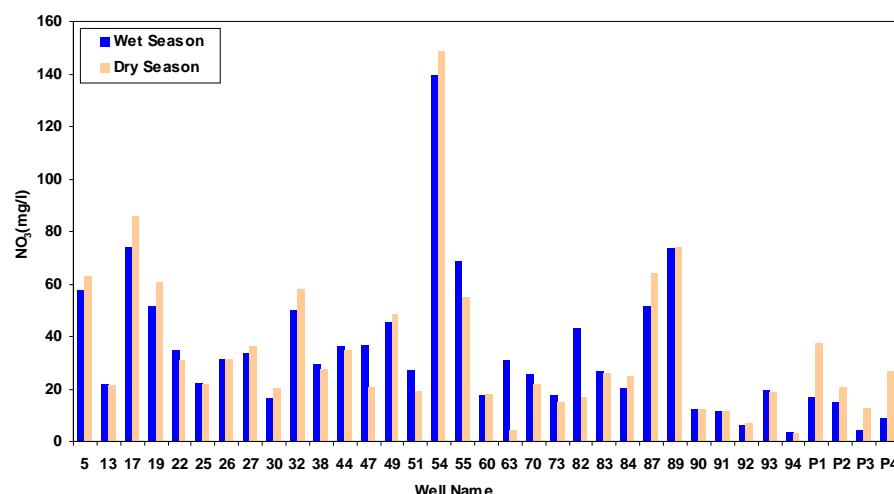
۴. نتایج و بحث

مقادیر غلظت یون نیترات اندازه گیری شده در هریک از چاهها در فصول تر و خشک در شکل شماره ۲ ارایه گردیده است. رنج تغییرات غلظت نیترات بطور کلی بین ۳ تا ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر میباشد. مقادیر بسیار بالای نیترات مربوط به چاههای واقع در ناحیه با فعالیت کشاورزی ناشی از بکارگیری کود

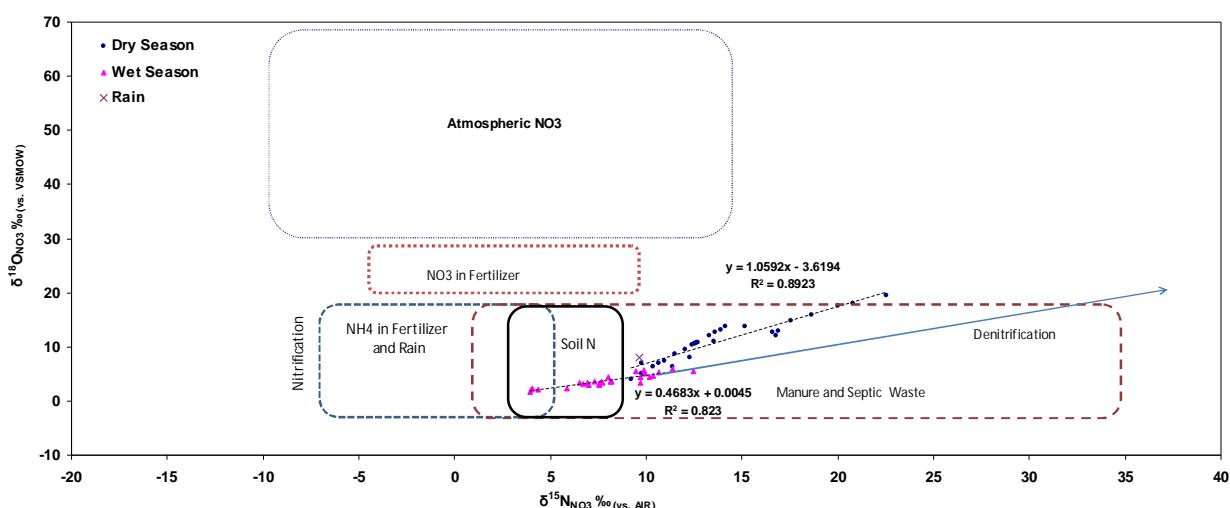

های شیمیایی نیترات میباشد. بعلاوه میزان غلظت نیترات چاهها در هر دو فصل تفاوت چندانی را نشان نمیدهد. همچنین توزیع فراوانی غلظت نیترات شناخته شده این مطلب است که تنها 20% نمونه ها در فصل تر و 30% آنها در فصل خشک، میزان نیترات - نیتروژن پایین تر از 3 میلی گرم بر لیتر را دارا میباشند که به نظر میرسد توسط منابع انسانزاد آلوده نگردیده اند (Madison & Brunett, 1985).

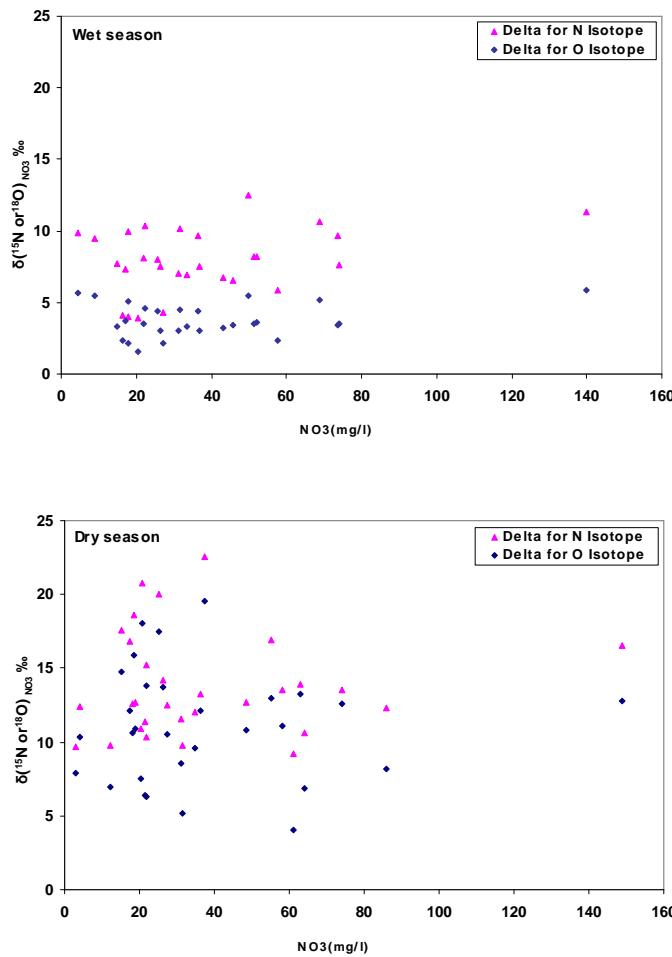
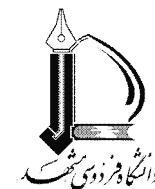
مقادیر $\delta^{15}\text{N}$ به ترتیب در فصول تر و خشک بین +3/9 و +12/5 ‰ و +9/2 و +22/5 ‰ میباشد. مقادیر $\delta^{18}\text{O}$ نیز به ترتیب در طی این دو فصل بین +1/6 و +5/8 ‰ و +4/1 و +19/5 ‰ میباشند. میزان ایزوتوپهای نیتروژن و اکسیژن در فصل خشک در مقایسه با فصل تر محدوده وسیع تر و عموماً مقادیر بالاتری را دارا میباشند. رابطه بین ایزوتوپهای اکسیژن و نیتروژن نمونه های آب زیرزمینی برای فصول تر و خشک و نیز در نمونه بارش در قالب نمودار شماره 3 ارایه گردیده است. به کمک این شکل میتوان منابع مختلف نیترات را از هم تفکیک کرد. با توجه به نمودار، نمونه ها اغلب در محدوده نیترات با منشاء فاضلاب یا کود حیوانی قرار گرفته اند. همچنین رابطه بین میزان $\delta^{15}\text{N}$ و $\delta^{18}\text{O}$ نسبت به میزان غلظت یون نیترات برای هر دو فصل ترسیم گردید و هیچ گونه ارتباط قابل توجهی بین غلظت نیترات با میزان ایزوتوپها در هیچ یک از فصول مشاهده نگردید (شکل شماره 4).

شکل 2 - نمودار ستونی مقادیر غلظت نیترات در دو فصل تر و خشک در هریک از چاهها

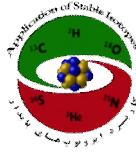

شکل 3 - رابطه ایزوتوپ پایدار N^{15} و O^{18} نمونه های آب در فصل تر و خشک و آب باران جهت تعیین منشاء های مختلف نیترات (Kendall, 1998)

شکل 4- نمودار مقادیر $\delta^{15}\text{N}$ و $\delta^{18}\text{O}$ نسبت به غلظت نیترات در نمونه های آب زیرزمینی در دو فصل تر و خشک

همانطور که در شکل 2 مشاهده میگردد بیشترین مقادیر نیترات مربوط به چاههای کم عمق مناطق کشاورزی است که به دلیل کاربرد کودهای شیمیایی نیترات دار و بالا بودن سطح آب زیرزمینی در ناحیه شرقی و شمال شرق، افزایش در غلظت نیترات آب زیرزمینی مشاهده میگردد. همچنین میزان نیترات در نواحی میانی داشت به دلیل تمرکز بیشتر مناطق مسکونی افزایش یافته است و در پیزومترهای واقع در منطقه شهرک صنعتی نیز تا حدودی بالا میباشدند. پایین ترین مقادیر نیترات عموماً متعلق به چاههای واقع در مناطق تغذیه ای و در بالا دست داشتند. همچنین میزان نیترات بین دو فصل تفاوت چندانی نشان نمیدهد و میتواند مؤید این موضوع باشد که بارش در داشت شیراز تأثیر غیرمستقیم بر تغذیه آب زیرزمینی دارد. در نمودار شماره 3 عده نمونه ها در محدوده نیترات بامنشاء فاضلاب یا کود حیوانی قرار دارند که این امر ناشی از تمرکز مناطق مسکونی و فقدان شبکه جمع آوری فاضلاب در اکثر نقاط شهر و نیز کاربرد کودهای حیوانی در مناطق کشاورزی میباشد. نمونه هایی که در بخش هم پوشانی منشاء های مختلف نمودار مذکور قرار دارند نشانگر اختلاط نیترات ناشی از فاضلاب یا کود حیوانی با سایر منشاء ها هستند. در این نمودار ارتباط بسیار خوبی بین ایزوتوپ نیتروژن و اکسیژن نمونه ها در هر دو فصل دیده میشود. در فصل خشک مقادیر ایزوتوپی غنی تر از مقادیر مربوط به فصل تر میباشدند. از طرفی نسبت $\delta^{18}\text{O}$ به $\delta^{15}\text{N}$ بین 0/5 تا 1 نشانگر رخداد پدیده نیترات زدایی یا(Denitrification)(Mebashad, Aravena & Robertson, 1998) میباشد. این نسبت در هر دو فصل در همین رنج قرار دارد و احتمال وقوع این پدیده منطقی به نظر میرسد. این فرایند با کاهش میزان غلظت نیترات و غنی شدن ایزوتوپ نیتروژن موجود در نیترات باقیمانده از فرایند نیتروژن زدایی همراه است. وجود این پدیده در منطقه به عنوان یک عامل طبیعی در کاهش

آلودگی نیترات آب زیرزمینی عمل میکند. دلیل غنی شدگی ایزوتوپهای مذکور در نمونه های فصل خشک نیز میتواند ناشی از طولانی تر بودن زمان ماندگاری آب در خاک و افزایش جدایش ایزوتوپی و یا تغییر حالت نیترات به سایر مشتقات نیتروژن از طریق فرایندهای مختلف از جمله پدیده نیترات زدایی، همچنین میزان تغذیه کمتر و در نتیجه غنی شدگی بیشتر ایزوتوپها باشد در حالیکه کمتر بودن مقدار نسبت O^{18}/O^{15} در فصل تر منعکس کننده رقیق شدگی (Dilution) بیشتر و واکنش ایزوتوپی کمتر و در نتیجه غنی شدگی کمتر میباشد. همچنین پایین بودن میزان O^{18}/O^{15} نمونه باران ناشی از غلظت بسیار کم نیترات موجود در آن بوده که سبب گردیده موقعیت آن در شکل شماره ۳ در خارج از محدوده نیترات اتمسفری قرار گیرد.

در نمودار شماره ۴ رابطه بین N^{15}/N^{18} و غلظت نیترات در هیچ یک از فصول ارتباط قابل توجهی را نشان نمیدهد. این امر میتواند به دلیل پیچیدگی سفره آبرفتی شیراز ناشی از توسعه شهرنشینی، فعالیتهای کشاورزی و صنعتی و به عبارتی ناشی از عدم وجود یک منشاء واحد از آلودگی نیترات و اختلاط از چندین منشاء با مقادیر متفاوتی از ایزوتوپ نیتروژن باشد.

۵. نتیجه گیری

بررسی آلودگی ناشی از نیترات آب زیرزمینی دشت شیراز به دلیل وجود سفره های کارستی تامین کننده آب آشامیدنی مجاور دشت و با توجه به توسعه شهرنشینی، انجام فعالیتهای کشاورزی و صنعتی در شهر شیراز ضروری میباشد. با بررسی داده های غلظت نیترات مشاهده گردید که بالاترین مقادیر نیترات آب زیرزمینی متعلق به نواحی کشاورزی کود شیمیایی کارگیری کود شیمیایی سپس نواحی با تمرکز بالای مناطق مسکونی و تا حدودی مناطق با کاربری صنعتی میباشد. با بکارگیری روش ایزوتوپ دوگانه نیتروژن و اکسیژن موجود در نیترات تفکیک منشاء های محتمل آلودگی نیترات در دشت شیراز میسر شد بطوریکه نیترات با منشاء فاضلاب و کود حیوانی به عنوان منشاء اصلی بوده و اختلاط آن با سایر منشاء های آلودگی نیترات محتمل میباشد. همچنین پدیده نیترات زدایی به عنوان عامل اصلی غنی شدگی ایزوتوپهای مذکور و عامل طبیعی کاهش غلظت نیترات در نظر گرفته میشود. تفاوت در میزان غنی شدگی در داده های ایزوتوپ N^{15}/N^{18} نمونه های آب زیرزمینی در فصول تر و خشک حاکی از میزان تغذیه کمتر توسط بارش در فصول خشک و افزایش جدایش ایزوتوپی و غنی شدگی بیشتر ایزوتوپها نسبت به فصل تر میباشد. عدم وجود رابطه مشخص بین N^{15}/N^{18} و غلظت نیترات نمونه ها در فصول مختلف حاکی از احتمال وجود چندین منشاء در ایجاد آلودگی نیترات آب زیرزمینی است. جهت مدیریت و کنترل آلودگی می باشد با انجام عملیات پایش و اندازه گیری میزان ایزوتوپهای پایدار اکسیژن و نیتروژن موجود در نیترات آب زیرزمینی در درازمدت از رخداد پدیده نیترات زدایی اطمینان حاصل گردد که این امر به کنترل دقیق آلودگی در سفره آبرفتی شیراز کمک شایانی خواهد کرد.

۶. مراجع

کوچشمکیان، مسعود، (۱۳۷۵). "بررسی کیفیت نمک دریاچه مهارلو، بررسی و مدیریت زیست محیطی منابع آب و خاک مطالعه آلودگی ها و منابع آلوده کننده آب دشت شیراز". گزارش اول، جلد ششم، اداره کل حفاظت محیط زیست فارس.

Camargo, J. A.; Alonso, Á. (2006), Ecological and toxicological effects of inorganic nitrogen pollution in aquatic ecosystems: a global assessment. *Environment International*, 32, 831–849.

Kendall, C. 1998. Tracing nitrogen sources and cycling in catchment in Isotope tracers in catchment hydrology. Edited by C. Kendall and J.J. McDonnell. Elsevier, Amsterdam, the Netherlands, pp. 534–569

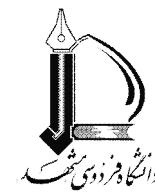
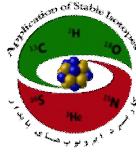
Feast, N.A., Hiscock, K.M., Dennis, P.F. and Andrews, J.N., 1998. Nitrogen isotope hydrochemistry and denitrification within the Chalk aquifer system of north Norfolk, UK. *Journal of Hydrology*, 211, 233–252

Kreitler, C.W., 1979. Nitrogen-isotope ratio studies of soils and groundwater nitrate from alluvial fan aquifers in Texas. *Journal of Hydrology*, 42, 147–170.

Wells, E.R. and Krothe, N.C., 1989. Seasonal fluctuation in $\delta^{15}\text{N}$ of groundwater nitrate in a mantled karst aquifer due to macropore transport of fertilizer-derived nitrate. *Journal of Hydrology*, 112, 191–201.

Böttcher, J., Strelbel, O., Voerkelius, S. and Schmidt, H.L., 1990. Using isotope fractionation of nitrate-nitrogen and nitrate-oxygen for evaluation of microbial denitrification in a sandy aquifer. *Journal of Hydrology*, 114, 413–424.

Aravena, R., and Robertson W.D. (1998), Use of multiple isotope tracers to evaluate denitrification in ground water:study of nitrate from a large-flux septic system plume. *Ground Water*, vol. 36, no. 6, 975-982.

Casciotti, K. L., D. M. Sigman, M. Hastings, J. K. Bohlke, and A. Hilkert. 2002. Measurement of the oxygen isotopic composition of nitrate in seawater and freshwater using the denitrifier method. *Analytical Chemistry* 74:4905.

Madison, R.J. and Brunett, J.O., 1985, Overview of the occurrence of nitrate in ground water of US, National Water Summary 1984 Hydrologic Events, Selected Water-Quality trends, and ground-Water Resources. U.S. Geological Survey Water- Supply Paper 2275, 93_105.